

2. Oct. 1972

FAKTA

Dato:

2. Oct. 1972

Sidetæl:

Notes 72 bd 4 s. 21-26

Paris

2-10-72

Erfar at have level en
relativt "blød" gæve. Værde β (som
sedvoulig) brøt. Først, dette at
den så at sige dominerede og
derfor var forvekslelig med selve
i den opvandede mig. Jeg forsøgte
derfor i en række forsøg, at
undgå farven, men selv om β gik
med i mørke - sorte overmålings-
var det dog stadig farve.
For at komme at skridt
langere væk om og β er bejlet
med Foskore mon kuglerne, men
du β i hke kuglerne undlade en
form for bevidning kom β i hke
møgt videre.
For yderligere tænker β på at
vende lidt bage til udgangs punktet
"R+B" og så oppe bage sond S yndig -
-is hele forlyvel sig.
Hele problematikken kan, måske
forankret formuleres således:
"R+B" følger β på et vist fids-
-punkt uacceptabel, nedop forbi
farven er dens dominans.
Den "farve lyse" material behandling
følger mig i hke borte fra farven

og det maleriske - arbejder blot
fjernt med det skæfleje.
Postkort mon tagene bliver også
på et lidt punket uacceptable
fordi de via Postkort motivet
bringt et kunstner vedkommende
element ind på en helt for domi-
nerende plads.
og tilfældet "R+B" var det på
sin vis "Kunsten" i konventionel
forstand som generende dominerende,
i Postkort mon tagene er det lige
slike modsat "alt det andet"
d.v.s. - Kunsten u ved kommende
som der er for meget af.
Problemet lyses ikke ved et
valg af enten det ene eller
det andet, man sand synlige
ved at finde et punkt mellem
i mellem de to yder punkter.
Mellem at det ser for meget ud
som kunst og at det ser for
lidt ud af kunst og for meget
af "alt andet".
Jeg ønsker med andre ord at
der på hver side skal være
kunst, men at det ikke byr
se ud som man via en konven-
tion forventer kunst ser ud.
Beholder på de Postkort mon-

- Inge - ja han lovede idag er det
indlysende at de er produkt
af et koncept - det er måske
med Postkort på.

Det ville være mere konsekvens
hvis ja streng af holde mig fra
en hver betydelig og udelukkende
arbejde med selve Postkortet
uden nogen form for bearbejdning.
Hvad af holder mig fra at gøre
det? Frygten for at det bliver for
let - en slags dekorativ måde
en page - et stort arrangement,
men også at ja i alt for høj grad
betragter Postkortet som et billed-
element - noget (som form - form)
man laver et billede med eller
uden. Det er så af givet et jule
udgangs punkt.

Som tidlig kan man ikke lade
være at spekulere på om det
måske slet ikke kan lade sig
gøre, slet ikke er "naturlig" for
mig ikke at lave billeder
måske ligger mine evner i det
billedet man ser og slet ikke i det
mere, altså hvad bliver af det - (conceptual-
le?)

Ja der er ikke det er helt tilfældigt
at ja på naturlig måde ulid
den er billeder - men dette behø-
-ver på den anden side ikke være

ens be tydelige med at den re billed-
-danrelse be tyver at følge, eller
tyve i, Konventionelle maleriske
spor.

Postkort mon togene be tyver ikke
være en komponering på en flade
med korten som form - furede -
-monki. Jeg må tyve mig blot
hvad Postkort repræsenterer for
mig. Først og fremmest dette at
de er masse producerede billeder
og derfor neutrale til en vis grad,
og dernæst at de er ligegyldige,
og endelig at de repræsenterer en
vis udmere (fuldst.) billedmønst-
-teri. ~~Der~~ De er ikke kunst-
-man Postkort. Motiverne inter-
-sere mig fordi de er prototype
og i den indstrebning de følger
di den til en selvstændig kompositi-
-on en rekte postkort, mellem.
Vil man bringe disse Postkort
"ready-made" må man for det
første lade dem være som de er,
undgå en hver bearbejdning af dem,
og for det andet ikke bringe dem
til billed danrelser hvor de enten
er en common form erstatning for
form og fure eller en ændring
til et sammentid mellem form
fure - stof - billedet. De skal

med andre ord i lte tillages betydel-
-ning ud over den de har i sig
selv, eller hvad der maderligt ligger
latent i dem.

Så vil det måske vise sig at
ideen med at bringe dem simpelth-
-den i lte er selvfølgelig god - men så
må man droppe den.

Spørgsmål: Hvis man man ved
~~Post~~ Postkort man tegne i lte for
langt væk fra kunstens pædagog-
måde at man hører i næst-
helt andet eller i lte hvor man ved
-over den originale kendsgerning der
hælder et Postkort?

Jeg kan der så ude i markedet opvenden
og lte dette spørgsmål det er
dels min stærke fascination og op-
-lysthed af Ad Reinholdt's og hans
teorier, dels en uendelig hesthed
ved den uaktuelle kunstens nomi-
-naler med kunst- og betydel-
dens fejler - land kort - aktioner
- den nye "alt er kunst" formulering.

Man kan sige at mine yder-
-punkter repræsenterer ved Ad Rein-
-holdt's og den uaktuelle kunst, jeg
finder mig stiftet i lte træk og
for skyld af begge punkter og
svinger der for uskedse lte, mellem
dem. Jeg er i lte Ad Reinholdt
og den uaktuelle kunst er i lte
aktuel i morgen - så jeg venter

Kunne man være fløjpende lige glad
med begge dele - men det tror
jeg altså i realiteten ikke - fordi
jeg i begge tilfælde kunne se nogle
fader tegn i en rigtig retning.
Derfor er der sikkert ikke andet
at gøre end at blive i dette
dilemma og ved blive med et
sting mellem de to yderpunkter
så længe jeg i det mindste drages
mellem dem. Dermed kan det be-
-vægelser er altså de artige ind-
-læg jeg mig indrettede mig på
indtil jeg finder det mig det punkt
som jeg søger. At gøre mod-
-stand er fuldstændig umuligt.

Paris.

3-10-72.

Jeg tænkte i dag på Alberto
Giacometti og i relation til
han kunne jeg og om han kunne
jeg pludselig se det komplet
tilbage i bestemte betingelser på at
ville være "moderne".
Jeg tror ikke Giacometti skænkede
dette begreb nogle dybere tanker, han
var oplyst af hvad han ville
om det var moderne eller ikke
var ham lige oplyst. Og så den